

Att teckna blommor medan världen går sönder

Ett textbaserat konstverk i essäform skrivet under den första tiden för krigsutbrottet i Ukraina

Av Hanna Ivy Iveslätt

“Jag skriver om att teckna blommor i blyerts medan färska krigsrapporters fuktiga ånga tätnar omkring mig”

“Författaren W.G Sebald (...)skriver att - *being a writer means that catastrophe is like an avalanche upon you - but if you keep on walking you might be ok.* Jag byter ut *walking* mot *drawing* och fortsätter att teckna med känslan av angelägenhet och kriget i hasorna”

I "Att läka ett land" på konsthall C vill jag delta med en essä i vilken jag insisterar på att förbindelsen mellan att teckna blommor under det att jag tar del av krigsrapporter är mer än sorgbinderi. En essä om konsten som en oumbärlig jordmån för kontraktfria tankar, känslor och upplevelser. Om vikten av fri konst i tider av förtryck, om konstens förmåga till transformation och samhällsomvandling – *"Jag skriver om att teckna blommor i en tid då det kan verka rimligt att ogiltigförklara det. I en tid då det verkar lämpligare att ansluta sig till hemvärnet eller bli politisk aktivist, än att ägna sig åt poesi"*

Bild från samtal på Alingsås konsthall 23 februari 2023, dagen före årsdagen av krigsutbrottet i Ukraina. Samtalet var ett möte mellan mig och kulturskribenten och författaren Magnus Haglund. Ett samtal med utgångspunkt i essän "Att teckna blommor medan världen går sönder"

"Att teckna blommor medan världen går sönder" är ett textbaserat verk i essäform, gestaltat i form av 30 reflektioner. Essän skrevs under den första tiden för utbrottet av Rysslands anfallskrig mot Ukraina i februari – april 2022. I den brottas jag med känslan av maktlöshet inför kriget som faktum samtidigt som jag erfar en visshet att den viktigaste motståndsakten från min sida är att fortsätta att arbeta konstnärligt, att det i min till synes världsfrånvända konstnärliga praktik rymms existentiella, intellektuella och känslomässiga kopplingar till både individuella och kollektiva, direkta och indirekta, erfarenheter av krig

"Med blyertsblommorna som kompass har jag tecknat fram outtalade upplevelser från andra världskriget hos både min mormor och min farmor. Oberättade erfarenheter vars siraplika mörker jag känt av som barn. Min relation till blommorna är numera konfessionell. Strecken vet så mycket mer än vad jag vet. Jag insisterar på att förbindelsen är mer än sorgbinderi. För mig har varje tecknad blomma ett krigets skuggansikte, är varje blomma ett hanterande av en nedärvd ö v e r l e v a r s k u l d"

I "Att läka ett land" vill jag delta med "Att teckna blommor medan världen går sönder" i den form som vi tillsammans finner bäst lämpat. Verket kan både visas som en installation i blyerts och läsas högt av mig för publik,, det ena eller båda.

Länkar för mer fördjupning om verket:

Hela essän som PDF:

https://media.hannaivyiveslatt.se/2023/02/Essan_pdf.pdf

Utvalda inlästa delar av essän:

https://www.hannaivyiveslatt.se/?page_id=4056&preview=true

instagraminlägg av Alingsås konsthall med installationen av essän filmad:

<https://www.instagram.com/p/CpC9t6pM9q8/>

